

செவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜ்ஞான ஸம்பந்த குருப்யோ நம:.

1215

சவ நி த் தியா நு ஷ்டாநம்.

(தமிழ் கிரந்த விபிகளில் மந்திரங்களும் (6190)

அஷ்டஸம்ஸ்கார விளக்கமும்)

இஃது

சித்தரந்த சைவசரபம்

சோளங்கிபுரம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ. சிவ அருணகிரி முதலியார்

அவர்களாலியற்றப்பெற்று,

கொத்தமங்கலம்

ஸ்ரீமாந். தே. பழ. சித. சதாசிவச் செட்டியார்

அவர்கள் நல்லாதரவால்,

சென்னை

ஆரியகலா அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ருத்ரோத்காரி(ஸ்ரீ) ஆவணியீ.

1923.

'Copy Right Registered.

விலை ரூ. 0—6—0

Printed at the Aryakala Press,
Park Town, - - Madras.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இவ்வரிய “சைவநித்தியாநுஷ்டானம்” என்னும் பெருமைவாய்ந்த நூல் அறங்கிடந்த நெஞ்சம், அருளொழுகு கண்ணும், சிவபெருமான் நிருவடிக்கே கசிந்த சிந்தையும் உடையவரும், பரிசுத்தமான உள்ளமும், பரமசாந்தமும், நிராசையும் பெற்றவரும், கொல்லாந்த மொன்றேருவலயமெலாமோங்கப் பாராட்டித் தீரமாய்ப் பேசுவரும், புண்ணிய நூல்லாத கேள்விகளைக் கனவிலுங் கருதாதவரும் ஆகிய எனது ஆப்தசிகாமணி கொத்தமங்கலம். ஸ்ரீமான், தே. பழ. சித். சதாசிவச்சேல்வப் பெருந்தகையினிடத்தில் அடியேன் நிலையாக வைத்துள்ள அன்மினீட்டத்திற்கு அர்ப்பணஞ் செய்யப்பட்டது.

சோ. சிவ அருணகிரி முதலியார்.

1295

(6180)

உ

சிவமயம்.

சைவ நித்தியாநுஷ்டான விஷய அட்டவணை.

எண்	விஷயம்	பக்கம்
க.	முகவுரை	... 1
உ.	அநுஷ்டானக்கிரியாவிதி	... 12
ங.	அநுஷ்டானக்கிரியாரம்பம்	... 17
ச.	பூசுத்தி	... 18
ரு.	கணபதி வந்தனம்	... 19
சு.	குருவந்தனம்	... 19

ஜலசுத்தி.

எ.	அஷ்டஸம்ஸ்காரம்	... 19
----	----------------	--------

க. நிரீக்ஷணம்

உ. புரோக்ஷணம்

ங. தாடனம்

ச. அப்யுக்ஷணம்

ரு. தாளத்திரயம்

சு. திக்பந்தனம்

எ. அவகுண்டனம்

அ. தேநு முத்திரை

எண்	விஷயம்	பக்கம்
அ.	மஹா முத்திரை	... 23
க.	அஸ்திர ஸந்தியோபாசனம்	... 23
க0.	ஆசமனம்	... 24
	க. ஆசமனம்	
	உ. அதரகத்தி	
	ங. தொடுமிடம்	
கக.	கரசுத்தி	... 26
கஉ.	விபூதிசுத்தி	... 26
	க. பஞ்சகலாமந்திரம்	
	உ. பஞ்சபிரம்மமந்திரம்	
	ங. ஷடங்கமந்திரம்	
கங.	விபூதிஸ்நானம்	... 30
கச.	மந்திரஸ்நானம்	... 33
கரு.	மானஸஸ்நானம்	... 34
கசு.	சகலீகரணம்	... 35
	க. கரன்யாஸம்	
	உ. அங்கன்யாஸம்	
கள.	பிராணாயாமம்	... 39
கஅ.	அம்ருதீகரணம்	... 41

எண்	விஷயம்	பக்கம்
கக.	சந்தியாவந்தனம்	.. 42
	க. பிராதக்காலசந்தி	
	உ. சாயங்காலசந்தி	
உ0.	மார்ஜனம்	... 46
உக.	அகமர்ஷணம்	... 47
உஉ.	கவசவேஷ்டனம்	... 48
உஃ.	தர்ப்பணம்	.. 49
உச.	தீர்த்தோபஸம்நிராமம்	... 50
உரு.	சூரியோபஸ்தானம்	... 51
உசு.	ஜபரிவேதனம்	... 52

ஸ்தோத்திரம்.

	க. சிவஸ்தவம்	
	உ. தேவி ஸ்தவம்	
	ங. கணபதி ஸ்தவம்	
	ச. சுப்ரமண்ய ஸ்தவம்	
	ரு. நால்வர் ஸ்தவம்	
	சு. அறுபத்துமூவர் ஸ்தவம்	
உஎ.	அஷ்டதிக்கபாலகர் வந்தனம்	.. 56
உஅ.	நமஸ்காரம்	... 57
உக.	அஷ்டஸம்ஸ்கார விளக்கம்	... 58
உ0.	அருஞ்சொற்பொருள் விளக்கம்...	66

௨

சிவமயம்,
திருச்சிற்றம்பலம்.

முகவுரை.

அன்பிற்சிறந்த வைவோன் !

நெடியகடல் முற்றந்த இந்நிலவுலகத்தின்
கண்ணை அளவிறந்த சமயங்கள் பரவியிரு
ப்பது யாவனா மறிந்தவிஷயம். அந்தச்சமய
பேதங்கள் யாவும் அந்தந்த ஆத்மாக்களு
டைய கர்மபரிபாகத்துக்குத் தக்கவாறும்
புத்தி, சக்தி, குணம், தேகபலம், மனோ
வுறுதி ஆகிய இவற்றிற்கேற்றவாறும் கால
தேச வர்த்தமானங்களை யனுசரித்து அவ்
வப்போது பலபுத்திமான்களாலே அமைக்
கப்பட்டனவன்றோ ! அவற்றுள் சிலசமயங்
கள் தத்துவஞான சித்தியுடையோரால் நிறு
வப்பட்டன. வேறுசில, கலைஞானமுடையோ
ரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. மற்றும்ஞ்சில, பிரா

கிருத விசேஷ புத்திமான்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இன்னுஞ்சில, பிராகிருத சாமான்ய புத்திமான்களால் அமைக்கப்பட்டன. இவ்வாறு சமயபேதங்கள் யாவும் மனிதர்கள் நல்லறிவுபெற்று உண்மையுணர்ந்து இன்ப வாழ்வு அடைதற்பொருட்டே பலபுத்திமான்களாலே திருவருளை முன்னிட்டுப் பல சாதனங்களாக அமைக்கப்பட்டன. ஆதலால் அவை யாவும் சமுத்திரகலச நியாயம்போல், விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். அச்சமய பேதங்க ளெல்லாவற்றையுந் தன்னுள்ளடக்கித் தான் அவற்றினொன்றினுள்ளும் அடங்காது யாவற்றினும் முதன்மை பெற்றுச் சித்தாந்தமென வேத சிவாசமங்கள் புகழாநிற்கச் சமய அரசாய் வீற்றிருப்பது சைவசமய மொன்றேயாம். இச்சமயம் ஏனைய சமய ஆசாரியர்களைப் போல மலசுகிதராய்ப் பிறந்திறந்துழலும். உயிர்வர்க்கங்களாள் ஒருவராயில்லாமல் பிறந்திறவாப்

பெரு வாழ்வுடைய பரமபதியாகிய சிவ, பெருமானுலே நிறுவப்பட்டது. ஆதலின் இஃதொன்றே யாவற்றினும் ஒப்புயர்வற்று விளங்கும் மெய்ச்சமியமாம். இதின் பிர தமாசாரியர் மேனஞானத்தினைக் குறிப்பா யுணர்த்தியருளிய ஸ்ரீதக்ஷிணாமூர்த்தியென் னுந் தென் முகத்தெய்வம். இவரது கரத்தில் விளங்குஞ் சின்முத்திரையே இச்சமயவிலக் கணங்களையும் அத்துவிதாநந்த முத்தியை யும் நன்கு நிருபியாநிற்கும்.

இத்தகைய அரிய பெரிய சமயம் சைவ சமய மரபிலே பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும் அளவிறந்த புண்ணிய சுகிர்தத்தினுலே வாய் த்திருந்தும் இதின் அருமைகளைச் சிறிதுஞ் சிந்தியாமல் இவர்கள் தங்கள் காலமுழு மையும் மாயாவாத நூல்களிலே மிகவுஞ் செலுத்தித் தங்கள் மனத்தை அவ்விஷ யங்களில் மிகவுங் கூறுக்கவிட்டபடியானும், சைவசமய நூலாராய்ச்சியேனும், அச்சமய

நாலுடையார் சகவாசமேனுஞ் சிறிதுமின்
 றித் தங்காலத்தை அவமே கழித்தமையா
 னும், சகல சமயங்களுக்கும் மாதுருஸ்
 தானமாயுள்ள இச் சைவசமயநெறியை ஏ
 னைய சமயங்களுள் ஒன்றுபோல மதித்து
 ஏமாந்துபோகின்றார்கள். அந்தோ ! இது
 மிகவும் பரிதாபம். “புண்ணிய நூலல்லாத
 கேள்வியைக் கேட்டிடுந்தீங்குகள்” எனவும்,
 “பசு நூல் கற்கும் பிச்சரைக் காணு கண்
 வாய், பேசாதப்பேய்களோடே” எனவுங்
 கூறிப்போந்த அமுதவாக்கியங்களை இவர்
 கள் இனியேனுங் கூர்ந்து யோசித்துப்பார்
 த்து உய்வார்களாக.

பந்தமுத்தி, பதமுத்தி, அபரமுத்தி, பா
 முத்தி என்னும் நால்வகை முத்திகளுள்
 இறுதிக்கண்ணதாகிய பரமுத்தியை யடை
 வதற்கு ஞானமே சிறந்த சாதனமாயுள்ளது.
 சூரியகாந்தக் கல்லானது ஆதித்த கிரண
 மின்றி அக்கினியையுமிழுமாயின். ஒருவரு

க்கு ஞானமின்றி பரமுத்தியுங்கைகூடும். அந்த ஞானமும் கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிஷ்டை என நான்கு திறனாக விளங்கும். அத்தகைய ஞானத்தைப் பெறுவதற்கு நேர்வாயிலாக வுள்ளவை சரியை, கிரியை, யோகமென்னுஞ் சோபானங்களே. அச் சோபானங்களில் ஒழுக்குவொருக்குச் சிவதீக்ஷை மிக்க அவசியமாகும். அச்சிவதீக்ஷை பெற்றுக்கொண்டு நித்தியாநுஷ்டானம் அநுஷ்டிப்பவரே சைவரெனக் கூறப்படுவர். எனையோர் சைவசமய மரபிலேபிறந்து திருவெண்ணீறணியும் பாக்கியம் பெற்றிருந்தாலும் சைவரென அழைக்கப்படார். தீக்ஷை ஆத்மாக்களுக்குப் புத்தி முத்தி பலன்களை யளித்துப் பாசக்ஷயஞ் செய்வதால் அது ஒவ்வொருவருக்கும் இன்றியமையாது வேண்டப்படும்.

தீக்ஷை பெற்றுக்கொண்ட சைவருள்ளும் அநேகர் தந்தந்தொழில் முறைகளிலேயே

பெரிதுங் காலத்தைப் போக்கி ஒரு சிறுபொழுது மாத்திரம் உயிர்க் குறுதியைத்தருஞ் சிவதீக்ஷாநுஷ்டானத்தில் கழித்து விபூதியை மட்டும் குழைத்து இட்டுக்கொள்வதும் மூலமந்திரத்தை மாத்திரம் சமயோசிதமாய் ஜபித்தலுமாயுள்ளார்கள். இன்றோர் இவ்வாறு செய்வதால் ஆயுள் குன்றுவதோடு தவமும் குன்றிவிடுகின்றது. அல்லாமலும், பணக்காரருட்பலர் கௌபீனந் தரிப்பது தங்கள் கௌரவத்திற்குக் குறைவெனக் கருதியோ கௌபீனந் தரிக்காமலே இடம்பரிமித்தமாய் நாடோறும் அநுஷ்டானஞ் செய்து வருகின்றார்கள். இவர்களின் ஊழ்வனி எத்தகையதோ ! நீர்க்குமிழிபோல் நிலைபற்று ஒழிந்துபோகும் பொய்யுடலை மெய்யனவெண்ணி அவ்வுடலை ஒம்புதற்கே பாடுபடும் இவர்களது அற்பச்செய்கை இருந்தவாறு என்னே ! என்னே !!

“ மின்னனைய பொய்யுடலை மெய்யென்று

நம்பியையே, தின்னைமறக்கை நெதியோ
 பராபரமே” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி
 னார் நம் அருட்பெருஞ் செல்வமாகிய ஸ்ரீ
 தாயுமான சுவாமிகள். சிலர் ஜலம் நிறைந்த
 ஓர் பித்தளை குவளைக்குள்ளே தர்ப்பண முத
 லிய சர்வ அநுஷ்டானக் கிரியைகளையுஞ்
 செய்துவருகின்றார்கள். இவர்கட்குத் தீசை
 செய்வித்த தற்கால ஆசாரிய சுவாமிகளும்
 இவர்கள் நித்தியாநுஷ்டானத்தை விதிப்படி
 கிரமமாய்ச் செய்து வருகின்றார்களா வென்
 பதைப்பற்றி அவ்வப்போது கவனிக்கின்றார்
 களில்லை. தங்கள் தங்கள் வருவாயையே
 முக்கியமாப் நோக்கி யிருக்கின்றார்கள்.
 அறப்பெருஞ் செல்விபாகத் தண்ணிலே!
 தேவரீரே இவ்விஷயத்தில் நல்லறிவுச் சுடர்
 கொளுத்தி உண்மையை உண்ணின்றுணர்
 த்தி அருள்புரிவீராக.

இஃதிங்ஙனமாக, இந்நூலுட் கூறியுள்ள
 ஒவ்வொருகிரியையும் ஒவ்வொரு மந்திரத்

தை யுடைத்தாயிருக்கின்றது. மந்திரமின்
 திக் கிரியைப்பில்லை யாதலின் மந்திரம் ஒவ்
 வொரு கிரியைக்கும் இன்றியமையாதது வே
 ண்டப்படும். மந்திரம் என்பது மந்தம்-திரா
 ணம் என்னும் இருசொற்களின் புணர்ச்சி.
 இவைமுறையே யாவற்றையும் அறியுந்தன்
 மை. ஸம்ஸாரக்கடலினின்றுங் கரையேற்
 றி விடுந்தன்மை என்னும் பொருளுடை
 யன. இவ்விரு தன்மைகளையும் இம்மொழி
 இயல்பாகவே பெற்றிருத்தலால் மந்திரமெ
 ன்று சொல்லப்பட்டது. இத்தகைய சிரே
 ஷ்டமாகிய மந்திரத்தை ஆசாரியனுடைய
 ஆணையை முன்னிட்டே கிரகித்தல் மரபா
 கும். அவ்வாறின்றித் தானே கிரகிக்கும் மந்
 திரம் விபரீதத்தையே யுண்டுபண்ணும்.
 ஆசாரியன் ஆணையினாலே கிரகிக்கப்படும் மந்
 திரமுங் கூட செவ்வனே உச்சரிக்கப்பழகா
 விடின் நிஷ்பலமாகப்போய்விடும். ஆனது
 பற்றியே யாவரும் எளிதில் பழகுவதற்குச்

சாதனமாக ஒவ்வொரு மந்திரமுங் கிரந்த விபியில் வெளிப்படுத்தலாயிற்று. மந்திரங்கள் யாவும் உதயகாலத்திலேயே கிரகிக்கத்தக்கவை. அக்காலத்தில் அவைகள் தீன்பத்தைத் தருகின்றன.

சிலர் அநுஷ்டானஞ் செய்வதற்குச் சோம்பலுற்று நித்தியகர்மானுஷ்டானம் மிகவும்கடினமாயுள்ளதென்று அதைக் கைவிடுகின்றார்கள். அது சிறிதும் பொருத்தமின்று. நியாயமு மன்று. அநுஷ்டானத்தை யாதொரு லோபமில்லாமல் விதிப்படி செய்து முடிக்கவேண்டுமாயின் குறைந்தது பதினைந்து நிமிஷகாலம் போதுமானது. நூலிற் சொல்லியுள்ள கிரியைகள் ஆரம்பத்தில் விரிவாகக் காணப்படினும் பழக்கத்துக்குக்கொண்டுவந்துவிடின் வெகு சுலபமாய்க்காட்டும். அன்றியும் அநுஷ்டானவிதி தெரிந்தவர்களிடம் ஒருமுறை கிரந்தையோடு கேட்டுப் பழகின் கிரியைகள் எளிததும் எளிதில் புலப்பட்டுவிடும்.

இந்நூல் சமயதீக்ஷிதர்களுக்கே பிரயோ
சனமாகும்பொருட்டுச் சில முக்கிய பிரதி
களை யதுசரித்து அன்பினீட்டத்தால் வரை
யப்பட்டதாதலின் இதில் சில வித்தியாச
ங்கள் காணப்படின் அவை அப்பரம்பரை
யின் வழிவந்த பேதங்களென்று •கொள்ள
வேண்டும். காமிகாகமும் ஓராகமத்திற்
கூறப்படாத கிரியைகள் மற்றோர் ஆகமத்
தில் காணப்படின் அவற்றையெஞ் சேர்த்து
அறுஷ்டிக்கு வேண்டுமென்று விதித்திருக்
கின்றது. ஆதலால் அவை குற்றமாகா. ஒர்
ஆதீனத்துப்பிரதிக்கு மற்றோர் ஆதீனத்துப்
பிரதி மிக வேற்றுமைப்படுவதற்கும் இது
வே முக்கிய காரணமாம். அல்லாமலும்,
இவ்வறுஷ்டானம் சமய தீக்ஷிதர்களுக்கே
உரியதாதலின் அவர்களுக்குப் பஞ்சப் பிர
ம்ம ஷடங்க நியாசமில்லை. ஷடங்க நியா
சம் ஒன்றே யுரியது. அவர்கள் பிஜங்கூட்டி
யும் மந்திரங்களை உச்சரிக்கலாகாது. ஆத
லினாலே இவ்விரண்டுமில்லாமல் இந்நூல்

நாயப்பட்டதென் றுணரவேண்டும்.

இவ்வரிய நூல் வெளிவருவதற்கு முக்கிய
 ரணமாயிருந்தவர் வைசிப சிகாமணியா
 நடராஜபுரம் ஸ்ரீமார் ஆ. த. ஆ. சொ
 லிங்கச் செட்டிபாரவர்கள். இவர்கள் அடி
 என்பால் அறுஷ்டான விதிபைத் தெரிந்
 கொண்டு கிரமமாய் தினந்தோறும் அறு
 டானஞ்செய்து வருகின்றவர். இவரு
 டய பக்தியின் றிறமும், சைவச்மபாபிமா
 மும், சிவநேசமும் அடியேன். வெளிப்படு
 திய “பிரணவ வித்திபாபரிமளம்” என்னும்
 லங்கார விளக்க உரிமையுரையிற் காணலாம்.
 இவ்ருக்கு எல்லாம்வல்ல பரமசிவம் தமது
 தய்வ வருட்கருணையைப் பிரசாதித்தரு
 ளும்படி அப்பெருமான் திருவடிப்போது
 னைப் பன்முறையும் பணிந்து வேண்டுகின்
 னன். சிவம் ! சிவம் !! சிவம் !!!

மெய்கண்ட தேசிகன் திருவடிவாழ்க.

நத்தேராத்காரி } - சோளங்கிபுரம்
 ஆவணியர் } சிவ் அருணகிரி முதலியார்.

295
(6180)

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவ நித்தியாநுஷ்டானக்
கிரியாவிதி.

கற்றதனாலாயபயனென்கொள்கலறிவன்.
நற்றூடெ"ழா அரெனின்.

தினந்தோறும் சூரியன் உதிக்க
நாழிகைக்கு முன்னாவது, இரண்டரை நாடி
கைக்கு முன்னாவது, ஒன்றே முக்கால் நாடி
கைக்கு முன்னாவது நித்திரைவிட்டெழுந்து
புறத்தேசென்று இயன்றளவு சுத்திசெய்த
கொண்டு வடக்கு முகமாகவேனும், கிழக்கு
முகமாகவேனும் இருந்து விபூதியை எடுத்
துப்பூமியிலே சிந்தாவண்ணம் அண்ணாந்து
கொண்டு "சிவசிவ" என்று உச்சரித்து வர

காயன் கருவரல்முன்றிலும் நெற்றியில்
 த்தல்வேண்டும். பிறகு கணபதியையும்
 நவையுப் நமஸ்கரித்துச் சிவபெருமானு
 ய திவ்விய மங்கள் உருவத் திருமேனி
 யத் தியானஞ் செய்து ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்
 த் சக்தியாதுசாரம் ஜபித்துத் தீர்த்தி
 செய்வேண்டும். சிவத்தியானத்துக்கு
 ரத் தெளியுங்காலம் சூரியன் உதிக்க ஐந்து
 நிகை உண்டென்றுங்காலமே. அக்காலத்
 த்கே “ப்ராம்ஹீ” முஹர்த்தம் என்று பெ
 அக்காலத்தில் விழித்திருக்கின் நோய்க
 ம் அணுக அஞ்சும். சிவஞ்ஜெயமிது.
 அதன்பிறகு எழுந்து புறத்தே சென்று
 ஜல விசர்க்கஞ்செய்து சௌசம் பண்
 க் தந்தசுத்தி, ஸ்நானம் கீவற்றை
 ப்படி முடித்துக்கொண்டு உலர்ந்த வஸ
 த்தினாலே சரீரத்திலுள்ள ஈரத்தைப்போ
 உலர்ந்த கௌபீனத்தைத் தரித்து
 ஸ்நானமாகவேயங் ஈரணி. கோமுகம் உல

ர்ந்த வஸ்திரங்களை யணிந்து ஸ்நானம்
 விபூதியைப் பூசி அநுஷ்டானஞ் செய்ய
 ம்பிக்கவேண்டும். எப்பொழுதும் ஈர வ
 ரத்தையாவது, ஒரே வஸ்திரத்தையா
 கௌபீனம் ஒன்றையேயாவது உடுத்தி
 கொண்டும், மறந்துங் கௌபீன மில்
 லும் விபூதிதாரணமாவது அநுஷ்டான
 வது செய்யலாகாது. அப்படிச்செய்ய
 பலனில்லை. பாவமும் உதயகால சூரியஸ
 ச்சம் போல் ஏறும்.

நோயினாலே ஸ்நானஞ்செய்ய மாட்ட
 வர் சரீரத்தை ஈரவஸ்திரத்தினாலே ந
 பம்படித் துவட்டிமுன் சொன்னபடி
 ய்த்துலர்ந்த கௌபீனத்தையும் வஸ்த
 தையுந் தரித்து அநுஷ்டானஞ்செய்யவே
 டும். அதுவுஞ்செய்ய இயலாதவர் நெ
 டிலே விபூதியை யணிந்து சிவபெருமார்
 தியானித்து ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தைச் சிந்
 துக் ஸ்காண்டிருத்தல் வேண்டும். ஸ்நா

து சரீரகத்திக்கு மாத்திரமன்று. சரீரா
ரக்கிபததுரோம், மனம் ஒருவழிப்படுத்தி
ம், இரத்திரிய கக்கிரகத்திற்கும், யோககி
கதுவததுகும் ஏதுவாரும். இஃ லெள
க வைதிக அநுபவம்.

சமஸ்திஷிதருக்குப் பிராபக்கால அநுஷ்
டானம் ஒன்றை உரியது. வேண்டுமானால்
சரபங்கால அநுஷ்டானத்தைபுளு செய்ய

ம். அதனால் பாவந தேய்ந்து புண்ணியமே
வளரும. எப்பொழுதும் பிராபக்கால அநு
ஷ்டானம் ஆகாசத்தில் நக்சத்திரங்கள் கண்
னுக்குத் தோன்றிக் காண்டி ருக்கும் பாழு
து செய்வதே உததமம். நக்சத்திரங்கள்

பாறநகபொழுது செய்வது மததமம். சூரி
ன் உதிக்கும்பொழுது செய்வது அதமம்.

ராங்கால அநுஷ்டானம் சூரிபன் அஸ்த
நிக்கும்பொழுது செய்வது உததமம். அஸ்த
மயமானபின் நக்சத்திரங்கள் தோன்றுமுன்
செய்வது மததமம். நக்சத்திரங்கள் தோன்

பும்பொழுது செய்வது அதமம். இந்தக்
 லங்களில் அநுஷ்டானஞ்செய்ய முடியா-
 யின் “ஸம்ஹிதா மந்திரம்” என்னு
 பஞ்சபரம்மமந்திரங்களையும், ஷடங்கமந்திர
 களையும் உச்சரித்துப் பின் அநுஷ்டான
 செய்தல் வேண்டும். அநுஷ்டான காலங்கள்
 நிதிகிறை செய்வது மகாபா தகமாகும். சிவ,
 ராதமுஞ் செய்ததாகும்.

அநுஷ்டானமே உயிர்க்குறுதியைத்தந்,
 சித்தசுத்தியை யுண்டிபண்ணி முழுட்சுத்
 வத்தை யளித்து ஜீவன் முத்தனாக்குந் த
 மைத்தாதனின் அதை மாணபரியந்தம் வி
 லாகாது. இதுசத்தியம். முக்காலஞ்சத்திய
 உற்று மாளுரோ உயிர் கொண்டு போம்பொழு
 குற்றாலத்திறை கூத்தனல் லானமக்
 குற்று மாளுரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

௭.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சமயதீக்ஷிதர்களுக்குரிய
சைவ நித்தியாநுஷ்டானம்.

சைவசமய நெறியிலே உறுதியாய்ந்ந்து
சமயதீக்ஷை பெற்றுக்கொண்ட ஒவ்வொரு
வரும் விதிப்படி ஸ்நானஞ் செய்தவுடனே
உலர்ந்த சுத்தவஸ்திரத்தினாலே சரத்தைப்
போக்கி “சிவசிவ” என்று நெற்றியிலே
விபூதிதரித்து வேறொரு உலர்ந்த சுத்தவஸ்திரத்தை
அறையிற்றித்து அதன்மீது மேல்
வஸ்திரத்தையுமணிந்து அநுஷ்டானபாத்திரத்தை
நன்றாகத்தேய்த்து,

“ஓம் அஸ்த்ராயநம: - ॐ சுலாய நம:”

என்று இருமுறை கழுவிச் சுத்திசெய்து

“ஓம் ஹ்ருதாயநம: - ॐ ஹ்ருதாயநம:”

என்று துண்ணியபுழுமுதலான ஜந்துக்கள்

அடைபாததாயும், நுரைகுமிழி முதலான
வை யில்லாததாயும், இழிகுலத்தார் ஸ்நா
னஞ் செப்பாதார் நீண்டாததாயும், கலங்
கல், பாசி, உவர், பழமையாகிய நீர் அற்ற
தாயுமுள்ள சுத்தஜலத்தை அகிற்பூரித்
துப் பின் தான் அறுஷ்டானஞ் செய்ப
இருக்குமிடத்தை நோக்கிச்சென்று வடக்
கு முகமாகவேனும், கிழக்குமுகமாகவே
னும் நின்றுகொண்டு,

க. பூசுத்தி - ஹரிஸ்ஸலிஃ.

மும் அஸ்நராயபட் - ஹே சுஸாயஸடிஃ”
என்று தன்காத்திலுள்ள ஜலத்தில் சிறி
தெடுத்துக் தெளிக்க. பிறகு பீடத்தின்
மீதாவது அல்லது வெள்ளை வஸ்திரத்தை
விரித்து அதன்மீதாவது உட்கார்ந்து வி
பூசையை உத்துள்ளவமாய்ப் பூசிக்கொண்டு
ஜலபாத்திரத்தை இடதுபுறமாகவும், தாம்
பிரத்தட்டை வலதுபுறமாகவும் வைத்து
கார்ப்புக் தெய்வமாகிய மஹா கணபதியின்

திவ்வியமங்கள் வருவத்தை இருதயத்தில்
ஒருமைப்பட்ட மனதோடு சிந்தித்துக்
கொண்டு

உ. கணபதி வந்தனம்

மணவதி வந்தடி.

“ஓம் கணபதயே நம: - ஓம் மணவதியே
நம:” என்று முஷ்டியாகப் பிடித்த இரு
கரங்களினாலும் சிசிலை மும்முறை குட்
டிக்கொண்ட பின்

ஈ. குருவந்தனம் - மஹாவந்தடி.

“ஓம் குருப்பேர்நம: - ஓம் மஹாவேஜாநம:”
என்று தாமரை முகுளம் போன்ற நம்ஸ்
கா முத்திரையினால் புருவமத்தியிலே
சும்பிரி.

ஈ. அஷ்ட ஸம்ஸ்காரம்

சுஷ்ட ஸம்ஸ்காரம்.

அதாவது எவ்வகை சுத்தி—அஷ்டா
ன ஜலத்தைச் சுத்திசெய்யமுறை.

க-வது நிரீக்ஷணம் - நிரீக்ஷணம்.

“ஆம் சிவாயநம: - ஓம் ஸிவாயநம:” என்
று வலது கைப் பெருவிரலையும் அணி
விரலையுஞ் சேர்த்தலாகிய திவ்யமுத்திரை
யினாலே வலக்கண், நெற்றிக்கண், இடக்
கண்களை முறையே தொட்டுச் சுட்டுவிரல்
நடுவிரல்களை நீட்டிப் பெருவிரல் அணி
விரல்களின் வழியாக ஜலத்தைப் பார்த்த
லென்னும் நிரீக்ஷணமும்,

உ-வது புரோக்ஷணம்-புரோக்ஷணம்.

“ஆம் அஸ்த்ராயபட் - ஓம் சுலாயமட”
என்று வலதுகை விரல்களைச் சேர்த்து
நிமிர்த்து நீட்டுதலாகிய நிமிர்த்திய பதா
கை முத்திரையினாலே ஜலத்திற்குநெளித்
தல் என்னும் மேலே உயர்த்துதலாகிய
புரோக்ஷணமும்,

ங-வது தாடனம் - தாடனம்.

“ஆம் அஸ்த்ராயபட் - ஓம் சுலாயமட”

என்று வலதுகைச் சுட்டு விரலே நீட்டி-
மற்ற விரல்களை மடக்கிக்கொண்டு அச்-
சுட்டு விரலால் கீழ்நோக்கித்தட்டுத லென்-
னுந் தாடனமும்,

சீ-வது அப்யுக்ஷணம்-சுலு^௨க்ஷணடி
“ஓம் கவசாய வெளஷட் - ஓம் கவசாய
வளஷடி^௧” என்று கவிழ்ந்த பதாசைமுத்
திரையினாலே ஜலத்தை முடுதலென்னும்
அப்யுக்ஷணமும்,

டு-வது தாளத்திரயம்-தாஹசூயடி.
“ஓம்^௨ அஸ்தராயபட் - ஓம் சுலாயவடி^௧
என்று வலதுகைப் பெருவிரலொழிந்த நா-
ன்கு விரல்களினாலே இடது^௨ உள்ளங்கை
யிலே முன்றுமுறை தட்டுதலென்னுந் தா-
ளத்திரயமும், *

* பெருவிரலையுஞ் சிறுவிரலையும் நீக்கி நடு-
மூன்று விரல்களினாலே மும்முறை தட்டுதலு-
மண்டு.

சு-வது திக்பந்தனம் - ஐயநயநடி.

“ஓம் அஸ்நராயாட் - ஓம் சுஸராயவடி”

என்று வலக்கைபெருவிரலடியைச் சுட்டு
விரலாற் றொட்டுத்தெறித்தலாகிய சோடி-
கை முத்திரையினாலே கிழக்குமுதல் ஈசா-
னம்வரை எட்டுத்திக்குகளிலும் தெறித்-
தலென்னும் திக்குபந்தனமும்.

எ-வது அவகுண்டனம்

சுவகூணநடி.

“ஓம் கவசாயவௌஷட் - ஓம் சுவசாயவளஷ-

டி” என்று சுட்டுவிரல் நீட்டியகையினா-
லே வளைத்தலென்னும் அவகுண்டன-
முஞ் செய்து.

அ-வது தேநுமுத்திரை

யெநுஜுடி.

“ஓம் சிவாயவௌஷட் - ஓம் ஸிவாயவள-

ஷடி” என்று இரண்டு கைகளையுங்
கூட்டி விரல்களை இடையிடையே கோத்

தூத சிறுவரிலகளை அணிவரலகனோடுங்
கட்டு விரல்களை நடுவிரல்கனோடுங் சேர்
த்தலாகிய ரூபி முத்திரையிலே அரீ
தம்பொழிவதாகப் பாவித்துக் கொடுத்த
லென்னுந் தோது முத்திரையுங் கொடுக்க.

டு. மஹாமுத்திரை - உமாஉஉஉ.

“ ஒம் சிவாயவெளவுட். - ஓம் சிவாயவன்
ஷடீ” என்று இரண்டு கைகளின் பெ
ருவிரல்களையும் உள்ளடங்கப் பின்னி
மற்ற விரல்களை நீட்டி ஜலத்தை முடுக.
சு அஸ்தரவஸந்தியோபாபரணம்
சுஹ வஸ்யோவாவஸத்ய.

“ ஒம் அஸ்தராய நமஃ - ஓம் சுஸாய நமஃ”
என்று நிமிர்த்திய பதாகை முத்திரையி
லே ஜலத்துனியை மும்முறை சிரசிற்
றெளித்து.

“ ஒம் அஸ்தராயஸ்வாஹா - ஓம் சுஸாயஸ்வா
ஹா ” என்று இரு கைப்பெருவிரல்களை

யும் உள் ஈடக்கிச்சேர்த்து மும்முறை தர்
ப்பணஞ் செய்து,

“ஓம் அஸ்த்ராய நமஃ - ஓம் சுலாய நமஃ”

என்று பத்துரு ஜபித்து,

“ஓம் அஸ்த்ராயஸ்வாஹா - ஓம் சுலாயஸு
ஹா” என்று மறு 10யும் ஒருமுறை த
ர்ப்பணஞ்செய்க;

எ: ஆசமனம் - சூவநம:

க-வது ஆசமனம். வலக்கையை விரித்
துப் பெருவிரலையும் சிறு விரலையும் விரித்து
விட்டுப் பெருவிரலடியிற் சார்ந்த உழுந்த
மிழும்படியான ஜலத்தை

“ஓம் ஆத்மதத்வாய ஸ்வதா - ஓம் சூத்
தாயஸுயா”

“ஓம் வித்யாதத்வாய ஸ்வதா - ஓம் வித்
தாயஸுயா”

“ஓம் ஸிவதத்வாய ஸ்வதா - ஓம் ஸிவத்
தாயஸுயா”

என்னும் மந்திரங்களொவ்வொன்றுக்கும்
ஒவ்வொருமுறை ஆசமனஞ் செய்து இ
டைஇடை கைகழுவுத(ஆசமனம்-பானம்)

2 - வது அதரகந்தி, அதரங்களிரண்டையும்

“ஓம் அஸ்த்ராயபட் - ஓம் சுஸாயவஷட்”[†]

என்று வலக்கைப் பெருவிரலடியால் இட
மாக இருமுறையும், உள்ளங் கையால்
கீழாக ஒருமுறையுந் துடைக்க,

3 - வது தோடும்பம் - பெருவிரலையும் அணி
விரலையுஞ் சேர்த்தலாகிய திவ்யமுத்திரையின
லே,

“ஓம் ஹ்ருதயாய வெளஷட் - ஓம் ஹுஷ்

யாயவளஷட்” என்று முகம், வலமுக

கு, இடமுகுக்கு, வலக்கண், இடக்கண்,

வலக்காது, இடக்காது, நாபி, மார்பு, வலத்

தோள் இடத்தோள், கிரக என்னும் இப்

† பெருவிரல் உள்ளேயடங்கக் கையைப் பசு
வின் காதுபோலக் குவித்தலாகிய கோகர்ண
முத்திரையால் ஆசமனஞ் செய்தலுமுண்டு

பன்னிரண்டு இடங்களையும் தொடங்கி
விடுக.

அ. கரசுத்தி - கராஸபலி:

“ ஓம் அஸ்தமாயா பத் - 620 சுஸூராய மடரீ ”
என்று இடதுகையின் நடு முன்றுவிரல்
களினால் வலது அகங்கையில் ஒருமுறை
யும், புறங்கையில் ஒருமுறையும், வலது
கையின் நடு முன்றுவிரல்களினால் இடது
அகங்கையில் இருமுறையும், புறங்கை
யில் இருமுறைபுற துடைக்க.

க. விபூதிசுத்தி - விவாதி திஸபலி:

விபூதிபை வலக்கைப்பெருவிரல், நடுவிரல்,
அணிவிரல்களால் எடுத்து இடதுகையில்
வைத்துச் செகாண்டு

“ ஓம் அஸ்தமாயா பத் - 620 சுஸூராய மடரீ ”

என்று அம்விபூதியிலே ஜலத்தைக் கொ
ளித்து அதில் ஒரு சிறுபங்கைப் பெருவி
ரல் அணிவிரல்களாலே எடுத்து இராக்ஷ.

தர்களாலுண்டாகும் இடையூறு நீவித்தி
யின் பொருட்டு,

“ஓம் அஸ்த்ராய பட் - சுஸாய மஹீ”

என்று தென்மேற்குத் திசையாகிய நிருதி
திக்கில் தெறித்துவிட்டு *

“ஓம் சிவாய நமஃ - ஓம் ஸிவாய நமஃ”

என்று நிர்க்ஷணமும்,

“ஓம் அஸ்த்ராயபட் - சுஸாய மஹீ”

என்று புரோக்ஷணமும்,

“ஓம் அஸ்த்ராயபட் - சுஸாய மஹீ”

என்று நாடனமும்,

“ஓம் கவசாய வெளஷ்ட் - ஓம் கவசாய

வளஷ்டீ” என்று அப்யுக்ஷணமுஞ் செ

ய்து விபூதியை வலக்கையால் மூடி வலது

முழந்தாள் மேல் சிறிது உயரவைத்துக்

* இவ்வாறன்றி அடியில் வரும் பஞ்சகலா
மந்திரங்களுளும், ஸம்ஹிதா மந்திரங்கள்னுளும்
விபூதியை ஆபிமந்திரித்த பின்பு இராக்ஷதர்பொ
ருட்டித் தெறித்தலுமுண்டு.

கொண்டு விதிப்படி தஹிச்சுப்படாத அக
ற்ப விபூதியாகில்,

பஞ்சகலாமந்திரம்

வணுகலாஜம் து.

ஓம் நிமிருத்தி கலாயை நம: - ஓம் நிஷுதி
கலாயெ நம:

ஓம் ப்ரதிஷ்டா கலாயை நம: - ஓம் ப்ரதி
ஷ்டாகலாயெ நம:

ஓம் வித்யா கலாயை நம: - ஓம் விஷ்ணு
கலாயெ நம:

ஓம் சாந்தி கலாயை நம: - ஓம் ஸாந்திகலா
யெ நம:

ஓம் சாந்திபாதீத கலாயை நம: - ஓம் ஸா
ந்திபாதீத கலாயெ நம:

என்னும் பஞ்சகலா மந்திரங்களினாலும்

பஞ்சபிரம்ம மந்திரம்

வணுஷுஷுஜம் து.

ஓம் ஸசானாய நம: - ஓம் ஸாஸாநாய நம:

உ. வே. சாமிநாதையார் தூல் நிலையம்

அடைபாறு, சென்னை-20.

ஓம் தத்புருஷாய நம:-ஓம் தத்வ்ருஷாய
நம:

ஓம் அகோராயநம:- ஓம் கவொராய நம:
ஓம் வாமதேவாய நம:- ஓம் வாக்ஷெவாய
நம:

ஓம் ஸத்யோ ஜாதாய நம:- ஓம் ஸத்யோ
ஜாதாய நம:

என்னும் பஞ்சபிரம்ம மந்திரங்களினாலும்

ஷடங்க மந்திரம்

ஷடஜைத்ரு

ஓம் ஹ்ருதயாய நம:- ஓம் ஹ்ருதயாய நம:

ஓம் சிரஸை நம:- ஓம் சிரஸை நம:

ஓம் சிகாயை நம:- ஓம் சிவாயெ நம:

ஓம் கவசாய நம:- ஓம் கவசாய நம:

ஓம் நேத்ரேயே நம:- ஓம் நேத்ரே

நேத்ரே நம:

ஓம் அஸ்த்ராயநம:- ஓம் அஸ்த்ராய நம:

என்னும் ஷடங்கமந்திரங்களினாலும் அபிமத்
திரித்துப் பின்.

ஓம் அஸ்த்ராயபட - ஓம் சுலாய மடி

என்று திக்பந்தனமும்.

ஓம் கவசாய வெளஷட் - கவலாயவளஷட்

என்று அவகுண்டனமுஞ் செய்க.

(விதிப்படி சிவாகந்தியினால் ததறிக்கப்பட்ட
கற்ப அறுகற்ப விபூதியாகில் பஞ்சகலா
மந்திரம் ஜபிக்கவேண்டுவதில்லை.)

பஞ்சபிரம்ம மந்திரமும், ஷடங்கமந்திர
மும் ஆகிய பதினொரு மந்திரங்களுமே
ஸம்ஹிதா (ஸம்ஹிதா) மந்திரமெனப்
பெயர் பெறும்.

க. விபூதி ஸ்நானம்

விலகிதிஸாநடி.

வலகையின் பெருவிரல் அணிவிரல்களா
ல் சிறிது விபூதியை எடுத்துச் சிரசுமுதல்
பாதம் வரையிலும் பரிசித்துத் தன்னை

அபிஷேகஞ் செய்துகொண்டதாகப் பா
வித்து இடக்கையிலுள்ள விழுதியைச்சிறு
விரல் நீங்கிய நான்குவிரல்களைச் சார்ந்த
லாகிய நிரோதான முத்திரையினாலே*

“ஓம் ஹ்ருதயாய நம:-ஓம் ஹ்ருதயாய நமஃ
என்று ஜலம்விட்டு

“ஓம் கவசாய வெளஷட் - ஓம் கவசாய
வளஷட்” என்று குழைத்து நடுவிரல்
கள் முன்பினாலே

“ஓம் ஈசானாய நம:-ஓம் ஈசானாய நமஃ”
என்று சிரசிலே முன்றுதரமும்,

“ஓம் தீர்த்துஷாய நம:-ஓம் தீர்த்துஷாய
நமஃ” என்று நெற்றியிலே முன்றுதரமும்,

“ஓம் அகோராய நம:- ஓம் கவொராய
நமஃ” என்று மார்பிலே முன்று தரமும்,

“ஓம் வாமதேவாய நமஃ - ஓம் வால்தேவா

* பெருவிரலோடுகூடிய நடுவிரலினாலும் ஜலம்
விடுதலுமுண்டு

ய நமஃ” என்று நாரியிலே ஒருதரமும்
 “ஓம் ஸத்யோஜாதாய நமஃ - ஓம் ஸஜெஜா
 ஜாதாய நமஃ” என்று வலமுழந்தாள்
 இட முழந்தாள், வலப்புஜம் இடப்புஜம்
 வல முழங்கை இட முழங்கை, வல மணி
 க்கட்டு இட மணிக்கட்டு, வலவிலா இட
 விலா, முதுகு, கழுத்து என்னும் மற்ற
 அங்கங்களிலே ஒவ்வொருதரமுந்திரிபுண்
 டரமாகத்தரிக்க.

திரிபுண்டரம் - மூன்று ரேகைகளாக தரித்
 தல் - திரி - மூன்று, புண்டரம் - ரேகை,
 நெற்றியிலும், மார்பிலும், புஜங்களிலும்,
 அவ்வாறங்குல நீளமும், மற்ற அங்கங்க
 ளில் ஒவ்வோ ரங்குலநீளமும், சுத்தியின்
 பொருட்டு இடை இடையே அஸ்திரமந்
 திரத்தை நினைந்துகொண்டு தரித்தல்வே
 ண்டும். மூன்று ரேகைகளின் இடைவெளி
 ஒவ்வோரங்குல அளவின்தா யிருத்தல்

வேண்டும். விபூதியை அணியும்போது வலது கைக்குச் சாதனமாக இடதுகையும்கூட பின்பற்றவேண்டும். நெற்றியிலே அவர் கடைப்புருவ வெல்லையளவுத் தரித்தலும் விதியே.

கச. மத்தரஸ்நானம்.

உஞ்சுலா நடி.

எஞ்சிய விபூதியோடு வலதுகை நிறைய ஜலம்விட்டு அக்கையை முஷ்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டு இடதுகையால் முடிக்கொள்ளுதலாகிய சும்பகமுத்திரையினாலே.

“ஓம் ஈசானாய நமஃ-ஓம் ஸம்ஸாநாய நமஃ” என்பது முதலிய பஞ்சபிரம்ம மந்திரங் னேயுச்சரித்து,

“ஓம் சிவாயவெளஷ்ட் - ஓம் ஸிவாயவளஷ்ட்” என்று சிரசிலே புரோகித்து விட்டு,

“ஓம் கவசாய நமஃ - ஓம் கவவாய நமஃ”

என்று சுட்டுவீரல்கள் மத்தியிலும் நிய
சித்து (தொட்டு)ப்பின் இரண்டு உள்ளகை
களில்,

“ஓம் நேதிரேப்யோ நமஃ - ஓம் நெஞ்
ஜோ நமஃ” என்று மடக்கிய நடுமுனறு
வீரல்களினாலும் நியசித்து .

“ஓம் அஸ்தமாயபா - ஓம் சுஸாயவடி^த”,
என்று சுட்டுவீரல்களினாலே பெருவீரல்
கள் மத்தியில் நியசித்து

“ஓம் கவசாயவௌஷட் - ஓம் கவவாய
வௌஷட்” என்று இரண்டிகைகளையுஞ்
சுற்றுதலாகிய அவருண்டனஞ்செய்து,

“ஓம் சிவாய லௌஷட் - ஓம் ஸிவாயவௌ
ஷட்” என்று இரண்டு கைகளையும்
கூட்டிக் குவிக்க.

(பஞ்சபிரம்மசியாசம் சமய தீக்ஷிதர்களு

க்கு விதிக்கப்படவில்லை யாதலின் அவர்
கள் விரல்நுனிகளைத் தொடுத்தல்கூடாது.)

உ-வது அங்கந்யாஸம்-சுஹ்யாஸம்.

ஓம் ஹ்ருத்யாய நமஃ - ஓம் ஹ்யுத்யாய
நமஃ” என்று வலக்கைப் பெருவிரலோடு
கூடிய சிறுவிரலினாலே இருதயத்திலும்.

ஓம் சிரஸே நமஃ - ஓம் ஸிரஸெ நமஃ”
என்று பெருவிரலோடு கூடிய அணிவிர
லினாலே சிரசையும்,

ஓம் சிகாயை நமஃ - ஓம் ஸிவாரெப நமஃ
என்று பெருவிரலோடுகூடிய நடுவிரலி
னாலே சிகையென்னுங் குடுமியிலும் நிய
சித்து,

ஓம் கவசாயவெளஷ்ட் - ஓம் கவலாயவள
ஷ்டி” என்று இரண்டு கைச் சுட்டுவிரல்
களினாலே கழுத்தை ஸ்தன நடுவரையி
லுஞ் சுற்றி,

“ஓம் நேத்ரேப்யோ நமஃ - ஓம் நேத்ரே
ஹோநமஃ” என்று நிமிர்த்திய நடுமுன
விரல்களினாலே வலக்கண், இடக்க
நெற்றிக்கண் ஆகிய இவற்றை நியசித்

“ஓம் அஸ்த்ராயபட் - ஓம் சுஸூராய வஹீ
என்று வல உள்ளங்கையிலே இடக்
யணிவிரலினாலும் இட உள்ளங்கையி
வலக்கை யணிவிரலினாலும் நியசித்து

“ஓம் அஸ்த்ராயபட் - ஓம் சுஸூராய வஹீ
என்று வலக்கைப் பெருவிரலொழிந்த
ல்களினாலே இடவுள்ளங்கையிலே முன
தரந் தட்டுதலாகிய தாளத்திரயஞ்செ

“ஓம் அஸ்த்ராயபட் - ஓம் சுஸூராய வஹீ
என்று சோடிகை முத்திரையினாலே
சிலே பத்துத் திக்குகளிலுந் திக்பந்த
செய்து

சாயவெளஷ்ட் - ஓம் கவவாயவள

” என்று சுட்டுவீரல் நீட்டிய கை
வினாலே சிரசிலே அவகுண்டனஞ்செய்து
ஓம் சிவாய வெளஷ்ட் - ஓம் ஸிவாயவள
ஷ்ட்” என்று சிரசுமுதல் பாதபரியந்தம்
மஹாமுத்திரை காட்டிவிடுக.

2. பிராணாயாமம் - ஸ்ராணாயாஜம்.
வலக்கைச் சுட்டு விரலையும் நடு விரலையும்
உள்ளே மடக்கிப் பெருவிரலினாலே வலது
நாசியை யடைத்து

ஓம் ஈசானாயநமஃ-ஓம் ஸாஸாநாயநமஃ”
என்பது முதலிய பஞ்சபிரம்ம ஷடங்க
மந்திரங்களை யுச்சரித்துப்பின் பெருவிரல
அணிவிரல்களினாலே வலஇடநாசிகளிரண்
டையும் அடைத்து அதேமந்திரங்களையுச்
சரித்துப் பிறகு அணிவிரலினாலே இடது
நாசியைமட்டும் அடைத்து மீட்டும் அவ்
வாறே அதே மந்திரங்களை யுச்சரித்து

“ஓம் சிவாயநமஃ - ஓம் ஸிவாய்

என்று வலச்செவியை வலக்கையால் உ
த்துக.

வலநாசியை அடைக்கும் பொழுது பு
தேயுள்ள சுத்தவாயுவை இடநாசியி
வாங்கி உள்ளே நிறப்புக—இதுபூர
இரண்டுநாசிகளையும் அடைக்கும்பெ
து உள்ளேவாங்கிய வாயுவைப் புறத்
செல்லவிடாமல் அங்கேகிறுத்துக. இ
கும்பகம். இடநாசியை அடைக்கும்
ழுது உள்ளேகிறுத்திய வாயுவை வலந
யினாலே வெளியில்விடுக. இதிரேச
இவ்வாறு கவனமாகச்செய்து பிராண
யடக்கிவரின் சிலவியாதிகள் பீடி
திருப்பதற்கும் பீடித்தவிபாதிகளிற்
நீங்குதற்கும் முக்கிய ஹேதுவாரு
அன்றியும் நாளடைவில் யோகாப்டிட
முங்கைகூடும். ஆத்மதரிசனமு முண்
கும். இது அநுபாசித்தம்.

கரு. அம்ருதீகரணம் *

சுஜாதீகரணம்:
 ஸ்ரீமத்ஸ்ரீமத்புராணே ஸ்ரீமதீசுவரே
 வலதுகைச் சுட்டுவிரலே வளைத்து மற்ற
 விரல்களை மடக்குகலாகிய அங்குசமுத்தி
 ரையினாலே புருவநிலிவினுள்ள அமிர்தத்
 தைத்தொட்டு அதை எடுத்ததகாகப் பரவி
 த்து ஜலத்தினிடத்தே வைத்து கவிழ்ந்த
 பதாகை முத்திரையினாலே மூடி

“ஓம் சிவாயநமஃ - ஓம் ஸிவாய நமஃ”

என்று அந்தஜலக்கை யடிமந்திரிததுச்
 சிவதீர்த்தமாகப் பாவித்து

“ஓம் அஸ்தராயாந் - ஓம் சுஷாய மஃ”

என்று திப்பந்தனமும்,

“ஓம் சுவசாயிவளஷட் - ஓம் சுவசாய வள
 ஷட்” என்று அவகுண்டனமுஞ்செய்து

“ஓம் சிவாயிவளஷட் - ஓம் ஸிவாய வளஷ
 ட்” என்று தேதுமுத்திரையுங்கொடுக்க.

* சிவதீர்த்தகரண மெனினும் கூறுவர்.

கசு. சத்தியாவந்தனம்
ஸங்ஸாரவஜ்நஸு.

க-வது. பிராதக்காலசந்தி-பூர்த்திகாலஸந்தி.
பிராதக்காலத்திலே தியானிக்கப்படுஞ் ச
ந்தியாசக்தி ப்ராம்ஹீ (பூர்த்தீ) எனப்பட
டும். இந்தச் சக்தியைத் தியானிக்கும்
விதம் வருமாறு:—

(ஸ்ரீ) ரக்ஷுஷாம் பராம் ரக்தாம்
ஜடாயஜ்ஞோபவீதிநீம் ।
ஹம்ஸவஜ்ஜாஸநாம் வாமாம்
வதுவக்ஷாநுதுவக்ஷாஜாம் ॥
ஸுமக்ஷரோபிநீம் டிக்ஷ
வாரெஜ்ஜணக்ஷணயாம் ।
பூராம்ஹீ ஜிஷ்டுஜஸீம் யூயெக
பூராதஸாராகிதெவ்ஸரெ ॥

ரக்தபூஷாம் பராம் ரக்தாம்
ஜடாயஜ்ஞோபவீதிநீம்,

ஹமஸபத்மாஸநாம பாலாம
சதுர்வக்த்ராஞ் சதுர்புஜாம்,
ஸ்ருகக்ஷமாஸிரீம் தக்ஷ
வாமே தண்டகமண்டலாம்,
ப்ராம்ஹீ மஷ்டத்ருஸீம் த்யாயேத்
ப்ராதஸ்தாரகிதேதம்பரே.

(இதன்பொருள்) சிவந்த ஆபரணங்களும்,
சிவந்தபட்டாடையும், சிவந்த நிறமும் உ
டையவளாய், ஜடையும் பூணூலும் உடை
யவளாய், அன்னவாகனத்தின்மீது பத்மா
சனத்தில் உட்கார்ந்திருக்கையும், பாலப்
பருவமும், நான்கு முகமும், நான்கு கை
களும், வலக்கரங்களில் சிருக்கும் அக்ஷ
மாஸையும், இடக்கரங்களில் தண்டுங் கம
ண்டலமும் உடையவளாய், ப்ராம்ஹீ என்
னும் பேருடையவளாய், எட்டு நேத்தி
ரங்களு முடைய தேவியைத் தியானிக்க.
உ-வது சாயங்காலசந்தி - ஸாயஜாலஸநி.
சாயங்காலத்திலே தியானிக்கப்படும் சந்தி

(இ.-ள்) கருநெய்தற் புஷ்பம்போன்ற காந்தி
யுள்ளவனும், சற்றே யௌவனந் திரும்பிய
பருவமும், நான்கு கைகளும், மூன்று கண்
களும், ஜடையும், பூணூலும், சிசுசிலே முண்
றும்பிறைச் சந்திரனும் உள்ளவளாய், வல
து கைகளில் சூலமும், ஜபமாலையும், இடது
கைகளில் அபயமும் சக்திஆயுதமும் உடைய
வளாய், ரிஷபவாகனத்தின்மீது பத்மாசனத்
தில் உட்கார்ந்திருக்கும் ரௌத்ரியைத்தியா
னிக்க.

இவ்விருசக்திகளும் பிரமருத்திரர்களை
அதிஷ்டித்துக் கொண்டிருத்தலால் இவர்
களைச் சர்வகிருத்தியங்களுக்கும் சாக்ஷியா
யிருக்கிற பரமசிவத்தின் சக்தியாக நிச்சயி
த்து ஹ்ருதயத்திலே சத்துவகுணமுள்ள
ப்ராம்ஹியையும், பிரமரந்திரத்திலே தாம
சகுணமுள்ள ரௌத்ரியையும் தியானித்து
ப்ராம்ஹியினுடைய செவ்வொளி மண்டலத்
தினுள்ளும், ரௌத்ரியினுடைய நீலவொளி

மண்டலத்தினுள்ளும் தன்னுடைய ஆத்மாவும் சரீரமும் அடங்கினவைகளாகப் பாவித்துக்கொள்க.

(மாத்யாஹ்நிக சந்தியாசக்தி வைஷ்ணவிபாதலின் அந்தேவியின் தியானம் முக்கியமாய் நிர்வாண தீக்ஷிதர்களுக்கே உரியதாதலால் அது இங்கு கூறப்பட்டிலது.)

௧௭. மார்ஜனம் - ஶாஜ-௩௩௩.

பிறகு சிவதீர்த்தத்தை வலக்கையாலெடுத்து
“ஶம் ஹ்ருதயாய நமஃ-ஹ் ஹ்ருதயாய நமஃ”

என்று இடது கையில் விட்டுக் கும்பக முத்திரையாகப் பிடித்துக்கொண்டு

“ஶம் ஈசானாய நமஃ-ஹ் ஶாநாய நமஃ”

என்பதுமுதலிய பஞ்சபிரம்ம ஷடங்கமந்திரங்களை யுச்சரித்து

“ஶம் சிவாய வெளஷட் - ஹ் ஶிவாய வளஷட்” என்று சிரசிலே புரோக்ஷித்துக்கொள்க.

47 12956180

மீளவும் தீர்த்தத்தை வலதுகையால் மூடி
“ஓம் ஈசானாய நமஃ-ஓம் ஸாஸாநாய நமஃ”

என்பது முதலிய பஞ்சபிரம்ம ஷடங்கமந்
திரங்களினாலே அபிமந்திரித்து வலக்கை
யினாலே தீர்த்தத்தை நெய்நுது இடக்கை
யில் விட்டு அந்தக் கையினின்றும் விரலி
டைகளின் வழியாய்க் கீழே ஒழுங்குற
தீர்த்தத்தை வலதுகையால்

“ஓம் ஈசானாய வெளஷட்-ஓம் ஸாஸாநாய
வளஷட்” என்பது முதலிய வெளஷடந்த
பஞ்சபிரம்ம ஷடங்கமந்திரங்களால் மந்தி
ரத்துக்கொருமுறை சிரசிலே புரோக்ஷித்
துகுகொள்க.

க.அ. அநமர்ஷணம் - சுவஷ்டுணம்.

பின்பு மீதியாயிருக்குஞ் சிவதீர்த்தத்
தை இடது கையினின்றும் வலது கையில்
விட்டு நாசிகளுக்குச் சமீபமாய்ப் பிடித்துக்
கொண்டு அந்தத்தீர்த்தம் வெண்ணிறமுடை

ய தரும சொருபமாகி இடது நாசியின்வழி யாக உள்ளே சென்று அங்குள்ள பாவமனைத தையும் அடியோடு நாசஞ் செய்ததாகவும் அந்தப்பாவம் கருத்த மைக்குழம்புபேரல வலதுநாசியின் வழியாய்ப் புறப்பட்டு வெளியேவநது கரத்தில் தங்கியதாகவும் திபானி த்து அதைவலதுகாற் பெருவிரலில் ஜ்வா லிக்கும் அகநியிலே.

“ஓம் அஸ்தராய ஹும்பட் - ஓம் சுலாய ஹும்மடீ” என்று புருவநெரிப்புடனே விட்டு அந்தப் பாவம் பஸ்மமானதாகப் பாவித்து

“ஓம் அஸ்தராயபட் - ஓம் சுலாய மடீ” என்று கைகழுவுக.

கக். கவசவெஷ்டனம்

கவவவெஷ்டநம்.

பிறகு முன்பேரால் ஆசமனம், அதாகத்
1. கொடுமிடம் இவற்றைச் செய்து, சுகளி

காணமுஞ்செய்து, வலதுகையினால் ஆமிர்த
மயமான தீர்த்தத்தை யெடுத்து

“ஓம் கவசாய வெளஷட் - ஓ கவசாயவள
ஷட்^F” என்று தன்னை வலமாகச் சுற்றிக.

உ.௦. தர்ப்பணம் - தவபுண்ட.

இரண்டுகைகளும் நிறைப ஜலத்தை எடுத்து
“ஓம் சிவாயஸ்வாஹா-ஓம் ஸிவாயஸ்வாஹா”

என்று முன்று முறை தர்ப்பணஞ்செய்து
“ஓம் சிவாய நமஃ-ஓம் ஸிவாய நமஃ” என்று
பத்துரு ஜபித்து

“ஓம் சிவாய ஸ்வாஹா-ஓம் ஸிவாய ஸ்வாஹா”
என்று மீட்டும் ஒருமுறை தர்ப்பணஞ்
செய்து

“ஓம் ஈசானாய ஸ்வாஹா - ஓம் ஈசானாய நாய
ஸ்வாஹா” என்பது முதலிய பஞ்சபிரம்ம
ஷடங்க மந்திரங்களினாலே ஒவ்வொரு
முறை தர்ப்பணஞ்செய்து

“ஓம் உமாதேவ்யை ஸ்வாஹா -ஓம் உமாதே

வெய்ய ஸாஹா”

“ஓம் கணபதயே ஸ்வாஹா-ஓம் மணவத்
யெ ஸாஹா”

“ஓம் சரவணபவாய ஸ்வாஹா-ஓம் ஸாரவண
ஹவாய ஸாஹா” என்றுமந்திரத்துக் கொ
ருமுறை தர்ப்பணஞ் செய்க.

பிறகு முன்போல் ஆசமனம், அதரசுத்தி,
தொடுமிடம் ஆகிய இவற்றையும் சுகளீகர
ணத்தையுஞ் செய்க.

உக. தீர்த்தோபஸம்ஹாரம்

கீசெஷுவஸம்ஹாரம்.

முன்னே புருவ நடுவினின்றும் எடுத்து
ஜலத்தினிடத்திலே வைக்கப்பட்ட அமிர்
தத்தைப் பெருவிரல்நீங்கிய மற்றவிரல்
களைக் கெட்டியாய்ப் பிடித்தலாகிய ஸம்
ஹாரமுத்திரையினாலே

“ஓம் ஹ்ருதயாய வெளஷட்-ஓம் ஹுஷ்யாட
வளஷட்” என்றுஎடுத்துப்புருவநடுவிலே
ஒடுக்கிக்கொள்க.

௨௨. சூர்யோபஸ்தானம்

ஸூரியோபஸ்தானம் நம:..

இரண்டுகை நிறைய தீர்த்தம் விட்டுப் பிடித்துக்கொண்டு

“ஓம் ஈசானாய நம: - ஓம் ஸர்வாதாய நம:”

என்பது முதலிய பஞ்சபிரம்ம ஷடங்கமந திரங்களை ஜபித்து

“ஓம் சிவாய ஸ்வாஹா-ஓம் ஸிவாய ஸ்வாஹா”

என்று சூரியமூர்த்தியின் மத்தியிலிருக்கும் உயர்காயத்தியின் தேவதையும், ஸர்வ பலகர்மதாதாவுமான ஸவிதாவெனப்படும் சர்வ தேவாந்தர்யாமியாகிய பார்க்கனென்னும் பரமசிவனிடத்தே கொடுத்து

“ஓம் சிவஸ்ஸூர்யாய ஸ்வாஹா - ஓம் ஸிவ

ஸூரியோபஸ்தானம் நம:” என்று ஒரு முறை தர்ப்பணஞ் செய்துவிடுக. அதாவது அநுஷ்டானபலத்தை அந்தப் பார்க்கமூர்த்திக்குத் தத்தஞ்செய்க.

உரு. ஜபநிவேதனம்

ஜவநிவேதநம்.

பின்பு பதுமாசனம் முகவிய ஆசனங்களில்
உட்கார்ந்துகொண்டு பிராணாயாமமும் சக
ஸீகரணமுஞ்செய்து மனதை ஒருவழிப்
படுத்திக்கொண்டு தலையுங்கழுத்தும் உட
ம்பின்மீது செவ்வேதனராமல் நிலையாக
நிறுத்தி ஐம்புலன்களையும் அடக்கி

“ஓம் சிவாய நமஃ - ஒம் ஸிவாய நமஃ”

என்னும் சிவமூலமந்திரமாகிய ஸ்ரீபஞ்சா
க்ஷரத்தை நூற்றெட்டுருவும்,

“ஓம் ஈசானாய நமஃ - ஒம் ஸாஸாநாய நமஃ”

என்பதாது பஞ்சபிரம்ம ஷடங்க மந்திரங்
களை ஒருமுறையும்,

“ஓம் உமாதேவ்யை நமஃ - ஒம் உஜாஜெவ்யை

நமஃ” என்னும்தேவிமூலமந்திரத்தைப் பக
துருவும்,

“ஓம் கணபதயே நமஃ - ஒம் மணவதயே

நமஸ்காரம்” என்னும் கணபதி மூலமந்திரத்தைப்
பத்துருவும்,

“ஓம் சரவணபவராயநம:-ஓம் ஸாரவணகவராய
நமஸ்காரம்” என்னும் சுப்ரமண்ய மூல மந்திரத்
தைப் பத்துருவும் ஐபித்துப் பிராணாயாம
மும் சகலீகரணமுஞ்செய்து அன்புமய
மாகி அடியில்வருமாறு உள்ளங்கசுந்துரு
கும்படித் தோத்திரஞ் செய்க.

சிவஸ்தவம்.

வேதநாயகனே போற்றி விண்ணவர்
தலைவா போற்றி, மாதொருபாகா போற்றி
மறுசமயங்கள் மாளப், பேதகஞ் செய்வாய்
போற்றி பிஞ்ஞகாபோற்றி யான்செய், பாத
கமனைத்துந் தீர்க்கும் பராபரா போற்றி
போற்றி.

வேண்டத்தக்க தறிவோய்நீ வேண்ட
முழுதுந் தருவோய்நீ, வேண்டுமயன்மாற்
கரியோய்நீ-வேண்டியென்னைய் பணி கொண்

டாய், வேண்டி நீயாதருள் செய்தாயானும
துவே வேண்டினல்லால், வேண்டும் பரிசொ
ன்றுண்டென்னி லதுவுமுன்றன் விருப்பன்
றே.

தேவி ஸ்தவம்.

பரந்தெழுந்த சமண்முதலாம் பாசமய
விருணீங்கச், சிரந்தமுவு சைவநெறிக் திரு
நீற்றி னொளிவிளங்க, அரந்தைகெடப் புகலி
யர்கோ னமுதுசெயத் திருமுலைப்பால், சுந்
தனித்த சிவகாம சுந்தரி பூங்கழல்போற்றி.

கணபதி ஸ்தவம்.

அரியசஞ்சித மகலவும்
பெரியுடம்பிட ரொழியவும்
விரியுநம்பவ மெரியவும்
கரிமுகன்கழல் கருதுவாம்.

சுப்ரமண்ய ஸ்தவம்.

முவிருமுகங்கள் போற்றி முகம்பொழி
கருணைபோற்றி, ஏவருந்துதிக்கநின்ற வீரா

ஸ்தோத்ரபோற்றி காஞ்சி, மாவடிவைகுஞ்
செவ்வேள் மலரடிபோற்றி யன்னான், சே
வலுமயிலும்போற்றி திருக்கைவேல்போற்றி
போற்றி.

நால்வர் ஸ்தவம்.

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலி
யர்கோன் கழல்போற்றி, ஆழிமிசைகன்
மிதப்பி லணைந்தபிரா னடிபோற்றி, வாழி
திருநாவலூர் வன்றொண்டர் பதம்போற்றி,
ஊழிமலி திருவாதவூர் திருத்தாள்போற்றி.

அறுபத்துமூவர் ஸ்தவம்.

தத்துமுதெயின் மூன்றுந்தழலெழ
முத்துமுரன் முகிழ்த்த நிராமய
சித்து மூர்த்திகன் றுளிணை சேரறு
பத்துமூவர் பதமலர் போற்றுவாம்.

இவ்வாறு ஸ்தோத்திரஞ்செய்து எழுநூறு
நின்று,

உச. அஷ்ட-திக் பாலகர் வந்தனம்.

“ஓம் இந்த்ராயநமஃ - ஓம் ஐந்திராய நமஃ”
என்று கிழக்கிலும்,

“ஓம் அக்நயேநமஃ - ஓம் சுத்யை நமஃ”
என்று தென்கிழக்கிலும்,

“ஓம் யமாயநமஃ - ஓம் யரோய நமஃ”
என்று தெற்கிலும்,

“ஓம் நிருத்யேநமஃ - ஓம் நபுத்யை நமஃ”
என்று தென்மேற்கிலும்,

“ஓம் வருணாயநமஃ - ஓம் வருணாய நமஃ”
என்று மேற்கிலும்,

“ஓம் வாயவே நமஃ - ஓம் வாயவே நமஃ”
என்று வடமேற்கிலும்,

“ஓம் குபேராயநமஃ - ஓம் காவேராய நமஃ”
என்று வடக்கிலும்,

“ஓம் ஈசானாயநம: - ஓம் ஸாஸாநாய நம:”
என்று வடகிழக்கிலுங் கும்பிட்டு

உரு. நமஸ்காரம்.

“ ஓம் பார்வதீசமேத பரமேஸ்வராய நம: -
ஓம் வாவபுதீவரெதவரரெஸ்வராய நம:”

என்று வடக்கு நோக்கி மூன்றுமுறை
சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து எழுந்து,

“ஓம் அஸ்த்ராயபத் - ஓம் சுஸாயமடி”

என்றுதானிருக்கு மிடத்தை ஜலத்தினுற்
நெளித்து அதனைத் தொட்டு இருகண்
களிலும் ஒற்றிக்கொண்டு ஜலத்தைத்தூர
த்திலே கால்படாதவிடத்தில் கொண்டு
போய் விட்டுவிடுக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தியாதுஷ்டானம் முற்றிற்று.

உ

சிலமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அஷ்டஸம்ஸ்கார விளக்கம்.

அதாவது - எண்வகைச் சுத்தியின்
தத்துவார்த்தம்.

“ அஷ்டஸம்ஸ்காரம் ” என்பது எண்
வகைச்சுத்தி என்று பொருள்படும். சைவா
நுஷ்டானமாவது சைவக் கிரியைகளாவது
செய்யுமிடத்து அவற்றிற்கு உபகரணமான
பொருள்களை நிரீக்ஷணம், புரோக்ஷணம்,
தாடனம், அப்யக்ஷணம், தாளத்திரயம், திக்
பந்தனம், அவகுண்டனம், தேனு முத்திரை
என்னும் எட்டுவகைகளால் பரிசுத்தஞ் செ
ய்யும்படி சிவாகமங்கள் விதிக்கின்றன.
அவை வருமாறு.

நிரீக்ஷணம்

நிரீக்ஷணத்திற்குரிய முத்திரை “ திவ்ய
முத்திரை ” என்று சொல்லப்படும். அது.

வலக்கைப் பெருவிரலையும், அணிவிரலையுஞ்
 சேர்த்தலாம். அப்படிச் சேர்த்து அம்முத்
 திரையைக்கொண்டு வலக்கண், நெற்றிக்கண்,
 இடக்கண் ஆகிய மூன்றையுந்தொட்டு ஒரு
 பாருளைப்பார்த்தலே நிரீக்ஷணமெனப்படும்
 பவாறு நிரீக்ஷித்துப் பொருளைப்பார்த்த
 ல் அப்பொருளிலுள்ள குற்றங்களையாவந்
 துக்கப்பட்ட டொழிந்துபோக அதில் அமிர்
 பொழியப்பட்டு அது நிர்மலத்தன்மை
 ய் துகின்றது.

அஃதெவ்வாறெனின் வலக்கண் ஆகி
 மண்டல வடிவாயும், இச்சாசக்தி சொருப
 பும விளங்கும். நெற்றிக்கண் அக்னிமண்
 டல வடிவாயும், ஞானசக்தி சொருபமாயும்
 ளங்கும். இடக்கண் சந்திரமண்டல வடி
 பும, கிரியாசக்தி சொருபமாயும் பிரகா
 சமும். வலக்கண்ணாகிய ஆகித்தநோக்கால்
 நபொருளைப் பார்க்கும்பொழுது அப்பொ

ருளி லுள்ள குற்றங்களைத் தும் அவ்வ
த கிரணத்தால் அகற்றப்படுகின்றது.

நெற்றிக்கண்ணாகிய அக்கினிநோக்
பார்க்குமபொழுது அவ்வக்கினிபால்
குற்றங்களையாவும் பஸ்மமாக்கப்படுகின்,
இடக்கண்ணாகிய சந்திரநோக்காற் பார்க்க
பொழுது அச்சந்திர மண்டலத்திலு
அமிர்தம் அதில்பொழியப்பட்டு அய்
ளே நிர்மலமாக்குகின்றது. இதுவே நி
ணஞ் செய்வதின் கருத்தாம். மேல
பொருள்களின் பௌதிகத்தன்மையை
அருளாகிய சகதியின் வடிவாகச்செய்
நிரீக்ஷணமுத்திரையின் முழுநோக்காம்

புரோக்ஷணம்

புரோக்ஷணத்திற் சூரிய முத்திரை
மிர்த்திய பதாகைமுத்திரை பென்று செ
லப்படும். அது வலது கைவிரல்களைச் சே
தது நிமிர்த்தி நீட்டிமேலே உயர்த்துதலு

தது, புரோகூணமெனப்

அவவாறு புரோகூணஞ் செய்வது
வநடுவிலுள்ள விந்து மண்டலத்தி லிரு
ம் அமிர்தத்தை அப்பொருளின்மேற்
ரித்தலாகும். அதனால் அப்பொருள் சிவ
ந்தமான சிரியைக்கு உபயோகமாகப்
தப்படுத்தப்பட்டது. ஒருவனுடைய
வநடுவிலே விந்துமண்டலமும், பிரம்ம
ரத்திலே சக்திமண்டலமும் விளங்கா
தும், இம்மண்டலங்களிலுள்ள அமிர்தம்
ருள்களின் சுத்தியின்பொருட்டே தெ
கப்படுகின்றது. இதுவே புரோகூணத்
கருத்தாம். சிவயோகிகளாயுள்ளவர் இ
மிர்ததாரையின் இருப்பையும், இதன்பிர
சனத்தையும், இதனாலெய்தும் பலனை
நன்குணர்வர்.

தாடனம்

தாடனத்திற்குரிய முத்திரை வலதுசுட்
டிலேட்டி மற்றவிரல்களைமடக்கி அச்சுட்

டு விரலால் கீழ்நோக்கித் தட்டுதலாம். தத்தட்டுதலேதாடனம் என்று சொல்லப்பட அவ்வாறு தாடனஞ் செய்வதால் அப்பெ ளிலுள்ள சித்து உடனே பிரகாசமாகித் து அது எதுபோலுமெனின் ஒருவன் ஒரு யடிக்கும்பொழுது அதில் வியாபகமாய் ந்துகிடக்கின்ற அக்கினி உடனே பெ படுவதுபோல ஜடமாகிய பொருளினிட வியாபகமாய் அப்பிரகாசமாய் இருந்த இத்தாடனத்தால் பிரகாசமாகின்றது. வே தாடனத்தின் கருத்தாம்.

அப்யுக்ஷணம்

அப்யுக்ஷணத்திற்குரிய முத்திடை ழ்ந்த பதாகைமுத்திரை என்று சொ படும். அது வலதுகைவிரல்களைச் சேரீ டீட்டிமுடுதலாம். அப்படிமுடுதலே அட் ணமெனப்படும். அவ்வாறு அப்யுக்ஷ செய்வதால் அப்பொருளினிடத்துத் றிய சித்தின் பிரகாசமானது அப்பொ

விட்டு அக்லாமல் சாந்தித்தியமாய் நிலைத்திருக்கும்படிச் செவ்வதாகும். இதுவே அப்யுஷணத்தின் கருத்தாம்.

தாளத்திரயம்

தாளத்திரயத்திற்குரிய முத்திரை வலக்கை பெருவிரலொழிந்த நான்கு விரல்களினாலே இடது உள்ளங்கையிலே மும்முறை தட்டுதலாம். திரயம்-மூன்று, அப்படிமூன்று முறை தட்டுதலே தாளத்திரயமென்று சொல்லப்படும். அவ்வாறு தாளத்திரயஞ் செய்வதால் அப்பொருளினிடத்துச் சாந்தித்தியமாய் விளங்கியிருக்கும் சித்தின் பிரகாசத்திற்கு விக்கினஞ் செப்பவருகின்ற அசுரர் முதலாயினோர் அம்மந்திரத்தின் அதிதேவதைக்குப்பயந்து அகன்றுபோகின்றார்கள். அது எதுபோலுமெனின் ஒருவன் ஸ்நான முதலியவைசெய்து பரிசுத்தனாய்ப்போகும் பொழுது அவனெதிரில் அசுத்தனொருவன் வரின் அவன் அவனை விட்டுஅகன்று போ

கும்வண்ணம் கைதட்டித் தாளமிடுதல்போ
லாம், இதுவே தாளத்திரயத்தின் கருத்தாம்.

திக்பந்தனம்

திக்பந்தனத்திற்குரிய முத்திரை சோ
டிகைமுத்திரை என்றுசொல்லப்படும். அது
வஸ்துகைப்பெருவிரலழியைச் சுண்டுவிரலால்
தொட்டு எட்டுத்திக்குகளிலும் தெறித்துக்
காவலிடுவதாம். அப்படி தெறித்துக் காவ
லிடுவதே சோடிகைமுத்திரை எனப்படும்.
அவ்வாறு சோடிகைமுத்திரை செய்வதால்
அஷ்டதிக்குகளிலுமுள்ள அசுரர்களும் இரா
க்ஷதர்களும் அங்குவந்து யாதொரு இடை
யூறுஞ்செய்யாமல் அம்மந்திர தேவதையின்
ஆணைக்கஞ்சி அகன்றுபோய்விடுகின்றார்கள்
இதுவே திக்பந்தனத்தின் கருத்தாம்.

அவகுண்டனம்

அவகுண்டனத்திற்குரிய முத்திரை வஸ
்துகைச்சுட்டுவிர்ஸ்ரீட்டிய கையால்வளைத்தல்
என்றுசொல்லப்படும். அப்படிச் சுற்றுவனை.

த்தலை அவகுண்டனமாம். அவ்வாறு அவகுண்டனஞ் செய்வதால் அங்குபிரகாசித்திருக்கும் சித்தின் இருப்பிடத்திற்கு மதிற்சுவரெழுப்பியதுபோல் அரண் செய்ததாகும். இதுவே அவகுண்டனத்தின் கருத்தாம்.

தேறு முத்திரை

தேறுமுத்திரையே சுரபிமுத்திரை யென்று சொல்லப்படும். அது இரண்டுகைகளிலுமுள்ள விரல்களை இடைஇடையே கோத்துப்பசுவின் நான்கு முலைகள்போற் காட்டுதலாம். அப்படிக்காட்டுதலை தேறுமுத்திரை எனப்படும். அவ்வாறு தேறுமுத்திரை காட்டுவதால் காமதேறு என்னுந் தெய்வப்பசுவிடத்தில் பிரசன்னமாகி அந்தச்சித்ததுப்பொருளுக்குப் பாலபிஷேகஞ்செய்ததாகும். இதுவே தேறு முத்திரையின் கருத்தாம்.

காமதேறுவின்பால் அமிர்தத்தினுஞ்சிறந்து அதிபரிசுத்தமாயுள்ளது. அது அபிஷேக திரவியங்களுட் சிறந்தது.

இவ்வாறு அஷ்டஸம்ஸ்காரஞ்செய்து
உபகரணப்பொருளைப் பரிசுத்தப்படுத்திக்
கொள்ளவேண்டியது அத்தியாவசியகம். பரி
சுத்தமில்லாதபொருள் எந்தக்கிரியையிலும்
யாதொரு பயனையுந்தராது. அப்பொருளை
உபகரணமாக வைத்துக்கொள்வதும் அப்பிர
யோசனமே. ஆதலால் சைவக்கிரியா விதிகள்
யாவும் உபகரணப் பொருள்களுக்கு எண்
வகைச் சுத்திசெய்யும்படி விதிக்கின்றன.
இவ்வுண்மையை முற்றுங் கடைப்பிடிக்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அஷ்டஸம்ஸ்கார விளக்கம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

அருஞ் சொற்பொருள் விளக்கம்.

அகமர்ஷணம், அகம்—பாவம், மர்ஷணம்—
கெடுத்தல், அதாவது பாவத்தைக் கெடுத்
தல் என்பது பொருள்.

அதரம்—உதடு.

அப்புக்ஷணம்—மூடுதல்.

அவகுண்டனம்—சுற்றி வளைத்தல்.

ஆசமனம்—பானஞ் செய்தல்.

உத்தூளனம்—பரவப் பூசுதல்.

உபஸம்ஹாரம்—ஒடுக்கிக்கொள்ளுதல்.

உபஸ்தானம்—சார்தல், வழிபடுதல்.

உபாசனம்—வழிபடுதல்.

கரம்—கை.

கவசம்—காவற்செய்து கொள்ளல்.

சகலீகரணம். சகலன்-கலையோடு கூடினவன்.
 சரணம்—செய்தல். அதாவது தன்னைச்
 சிவசொருபமாக்கிச் கொள்ளல் என்பது
 அருத்தம்.

சந்தியாவந்தனம். சம்-செவ்வையாக. தியா-
 தியானித்து, வந்தனம்-நமஸ்கரித்தல்.
 சிவதீர்த்தகரணம்-சிவதீர்த்தமாகச் செய்தல்
 சுரபி—பசு.

தர்ப்பணம்—உவப்பித்தல்.

தாடனம்—தட்டுதல்.

திப்பந்தனம்—திசைகளைக் கட்டுதல்.

திரயம்—மூன்று.

திரிபுண்டரம்—மூன்றுரேகை.

தேது முத்திரை—பசுவின் முலை போன்ற
 முத்திரை.

நியாஸம்—பதித்தல்.

நிரீக்ஷணம்—பார்த்தல்.

நிவேதனம்—ஒப்பித்தல், கொடுத்தல்.

பஸ்மம்—விபூதி.

பிராணபாமம். பிராணன்—பிராணவாயு.

ஆயாமம்—தடுத்தல். அதாவது பிராண
வாயுவை ரேசக பூரக சூம்பகங்களால் தடு
த்தல் என்பது தாற்பரியம்.

புரோகூஷணம்—தெளித்தல், மேலே உயர்த்
துதல்.

மார்ஜனம்—சுத்திசெய்தல்.

முத்திரை—அறிஞறி.

முஷ்டி—கைப்பொத்து.

வந்தனம்—நமஸ்காரம்.

வேஷ்டனம்—சுற்றுதல்.

ஸம்ஸ்காரம்—சுத்துசெய்து கொள்ளுங்
கிரியை.

ஸ்தவம்—துதி.

ஸ்தோத்திரம்—துதி.

ஸ்நானம்—முழிக்குழல்.

மகாமகோபாத்தியாய, டாக்டர்
வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
வட ஆற்காடு இலயம்.

இந் நூலாசிரியரால் இயற்றிப்
பதிப்பிக்கப்பட்ட நூல்கள்.

சித்தாந்த விளக்கம் 0 2 0

பன்னிரு திருமுறைத்திரட்டில் திருவாசகத்
துக்கு (சுய) விஷய சூசனங்கள். (௨௫0)

வேதப்பிரமாணங்களுடன் 1 12 0

விபூதிருத்திராக்ஷமஹத்வ விளக்கம் 0 2 0

பிரணவ வித்யாபரிமளம் என்னும் ஒங்கார
விளக்கம் (நானூறு வேதப்பிரமாணங்
களுடன்) 2 4 0

சைவநித்தியாநுஷ்டானம் (தமிழ் கீர்த்த
விபிகளில் மந்திரங்களும் அஷ்டஸம்ஸ
கார விளக்கமும்) 0 6 0

இவை அடியில்கண்ட விலாசத்துக்கு
எழுதிப் பெற்றுக்கொள்க.

சோ. சிவ அருணகிரி முதலியார்,

“ஆனந்த நிலயம்” சோளங்கிபுரம்,

(வட ஆற்காடு ஜில்லா.).

